

тени медни плочки, по които имало много надписи и разни художествено изработени фигури (лица, случки, юнаци и светии). Когато кръстоносците превзели презъ 1204 година Цариградъ, тѣ задигнали златнитѣ и сребърни плочи и днесъobelиска е оголенъ и се разронва отъ дъждоветѣ, вѣтроветѣ и студа.

Влахернскитѣ дворци и порти.

Откъмъ сушата градската стена се свършва до Златенъ Рогъ съ джова висока камена стена, на която се намира главната порта Влахерна, презъ която сж влизали въ Цариградъ нашитѣ царе Тервелъ, Крумъ, Симеонъ и Петъръ. Сега вратата е съборена, но стенитѣ на двореца сжществуватъ. На това мѣсто има църква Св. Богородица съ аязма (света вода). Гърцитѣ много почитали тази църква и казвали, че св. Богородица Влахернска пази отъ неприятели Цариградъ.

За насъ мѣстността Влахерна е позната по това, че нашитѣ войски достигали до стенитѣ, но гърцитѣ не ги пускали да влѣзатъ въ града. Ние се покачихме чакъ горе на стенитѣ. Отъ тѣхъ се виждатъ околнитѣ бърда, Златния Рогъ и Сладкитѣ води. Извънъ стенитѣ се намира мраморна джамия и гроба на арабина Еюбъ, който билъ другаръ и знаменосецъ на пророка Мохамеда. Въ 672 г. арабитѣ нападнали Стамбулъ откъмъ Влахерна. Тукъ падналъ убитъ знаменосеца Еюбъ, но арабитѣ не могли да минатъ стенитѣ и да победятъ. До гробницата има гробища на богати турци. Гробищата сж украсени съ набити мраморни камъни и покрити съ хубави плочи. Отъ височината надъ гробищата се виждатъ добре и ясно